GUILELMUS HIRSAUGIENSIS

1. Hälfte 13. Jh.

Seite 60r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=28708
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

nichilominꝰ tamꝫ ipse ñ magna q̃uet̃ ifirmitate legꝫ ⁊ p
neglecta benedictiõe uenia petit. aꝫ generale refectionẽ
de pane ⁊ potu iuxta p̃ceptũ. S. benedicti pcip̃. Cauet p̃tea
ne aꝫ finẽ missẽ t oratiõis indũ missa sequtis illo pgere
p̃sumat. cũ nec inde recedere debeat sine cocq̃ne ebdãriis
prandio ĩchoato. si ad officiũ defuncti tabulã pcuti audierit
ĉtinuo surgẽs ad eccl̃iam uadit. ſ; finitis trib̃ lect̃ reũit̃. ſ ode
q; mꝰ ceti. Siũ pobituro frẽ pcutit̃. cõcurrentes ⁊ ipsi neq̃q̃m
reg̃diunt̃. In refectoriũ ueniens. istans ĩ loco suo ñ fac̃ ante
⁊ retro alisq; se adũsũ ĩclinantib̃ ipse stat erect̃. ⁊ si ad be
nedictionẽ sic uenire potẽ ut uestẽ sua frũm capita ñ tangit
locũ ñ mutat. si aut cũ ĩchoat̃ ũsus tali se ĩ loco se appli
cat. unde ad q̃dũ absq; frũm impidimẽto uenire ualeat
ſt qꝫ nullꝰ frũm q̃q̃m gustabit priq̃m lect̃ imposita fu
erit cũ pmũ dõm abb. cõsederit lector bened̃ petit. ſ; ĩcena
dni ⁊ ñ pataſcene subsilentio. ⁊ accelerat lect̃ adordiri. S;
ſ; si uber aliq̃n ex negligentia pisto ñ fuerit. ipse siq̃d tẽ
legi cõgruũ memoriẽ tenet legꝫ. Si omeliã lectur̃ ẽ q̃
pcedenti nocte admat̃ lecta ẽ. ũba tantũ euangeliste
p̃mittit. Verbi q̃. Cũ audieritis p̃lua ⁊ se. ñ adiunges. ⁊ t.
nec expositoris aliquã mtionẽ faciens. si aũ illã q̃ ad
mat̃ ñ p̃cessit. tẽ ũba euangl̃ii. ⁊ tẽ p̃mittit. ⁊ subiuncto
expositoris nomie omeliã ĩcipit. Quotiẽscunq; ũ e
pistolam t passionẽ t uitã alicꝰ patris legi euenerit p
cedentia eoꝝ ⁊ subseq̃ntia nunq̃m sub silentio p̃tit
Quod q̃ ĩ exordiis ⁊ fine ꝓphay cetoꝝq; libroꝝ faciẽdũ
ee certũ habeat. ĩ sermõib̃ aũ p̃cedentia tantũ. Si
uitã t passionẽ sci d̃q̃m icepit. ⁊ si aꝫ finẽ et d̃nica
aliud festũ occurrerit. q̃ his ſ. leget. Quib̃ pacti
qꝫ de uita t passiõe residuũ fuerat repetit. Quod si
tp̃s legende alicꝰ historie t ꝓpheie q̃ subseq̃nti tp̃e